

ศาลรัฐธรรมนูญ ตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

วิชารภรณ์ จุ้ยลำเพ็ญ
วิทยาการชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานบริการวิชาการ 1 สำนักวิชาการ

ศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 สืบเนื่องมาจากถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มีหน้าที่สำคัญในการควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการกระทำทางนิติบัญญัติเป็นหลักใหญ่ แต่เดิมรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้การตีความรัฐธรรมนูญเป็นหน้าที่ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งขึ้นอยู่กับรัฐสภา ต่อมาแนวความคิดรัฐธรรมนูญนิยม ต้องการสร้างกลไกอิสระขึ้นมาตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชน และเพื่อตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจรัฐของฝ่ายบริหาร และการออกกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติไม่ให้ขัดกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ศาลรัฐธรรมนูญยังมีอำนาจอื่น ๆ อีก เช่น การสั่งให้ยุบพรรคการเมือง และให้รัฐมนตรีสิ้นสุดการดำรงตำแหน่งเป็นต้น บทบาทของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวข้องกับการเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้ว่าตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจะมีความเป็นอิสระในการพิจารณาคดี แต่ก็มีแรงกดดันทั้งจากมติมหาชน สื่อมวลชน และผู้เกี่ยวข้อง (ทิพพานิตา ปาลกะวงศ์, 2556, น. 1)

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ศาลรัฐธรรมนูญได้มีบทบาทสำคัญทางการเมืองดังจะเห็นได้จากกรณีการพิจารณาและวินิจฉัยให้นายกรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งถึงสองคน และสั่งให้ยุบพรรคการเมือง ตลอดจนให้รัฐมนตรี และผู้บริหารพรรคการเมืองต้องขาดคุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งทางการเมือง อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่มีอยู่อย่างกว้างขวางนี้ อาจเรียกได้ว่าเป็น “อำนาจที่สี่” นอกเหนือไปจากอำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการ อย่างไรก็ดี บทบาทของศาลรัฐธรรมนูญเป็นประเด็นทางการเมืองที่สำคัญประเด็นหนึ่งในแง่ที่ว่า อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญมีมากเกินไป และมีคำถามเกี่ยวกับความชอบธรรม เพราะศาลรัฐธรรมนูญประกอบด้วยตุลาการที่มีได้มาจากการเลือกตั้งของรัฐสภาโดยตรง หากเป็นไปตามสัดส่วนจากศาลยุติธรรม และศาลปกครอง การวินิจฉัยคดีของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นการใช้ดุลยพินิจตีความรัฐธรรมนูญแม้ว่าจะมีการพิจารณาข้อกฎหมาย ซึ่งการใช้ดุลยพินิจก็เป็นสิ่งสำคัญที่สุด หน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของศาลรัฐธรรมนูญก็คือ การวินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรต่าง ๆ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญถือเป็นเด็ดขาด และมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ (ทิพพานิตา ปาลกะวงศ์, 2556, น. 1)

โดยที่กฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งมีฐานะเป็นกฎหมายสูงสุด เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กรของรัฐและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร เพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญไว้และเพื่อให้องค์กรแต่ละองค์กรสามารถทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้องชอบธรรมตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จึงกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรที่มี

อำนาจหน้าที่ด้านตุลาการ ประกอบด้วยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน 9 คน มาจากผู้พิพากษาในศาลฎีกา จำนวน 3 คน ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์ จำนวน 2 คนและผู้ทรงคุณวุฒิสภารัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสังคมศาสตร์อื่น จำนวน 2 คน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 9 ปี มีอำนาจหน้าที่สรุปได้ดังนี้

1. พิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างกฎหมายและร่างข้อบังคับการประชุมของฝ่ายนิติบัญญัติก่อนที่จะประกาศใช้บังคับมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
2. พิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายที่ประกาศใช้บังคับแล้วมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
3. พิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของเงื่อนไขการตราพระราชกำหนดมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
4. พิจารณาวินิจฉัยว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาหรือกรรมการกระทำการใดเพื่อให้ตนมีส่วนโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายหรือไม่
5. พิจารณาวินิจฉัยปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐสภา คณะรัฐมนตรีหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีใช้ศาลตั้งแต่สององค์กรขึ้นไป
6. พิจารณาวินิจฉัยมติ หรือข้อบังคับของพรรคการเมือง พิจารณาอุทธรณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการวินิจฉัยกรณีบุคคลหรือพรรคการเมืองใช้สิทธิ และเสรีภาพในทางการเมืองโดยมิชอบด้วยรัฐธรรมนูญ
7. พิจารณาวินิจฉัยสมาชิกภาพหรือคุณสมบัติของสมาชิกรัฐสภา รัฐมนตรี และกรรมการการเลือกตั้ง
8. พิจารณาวินิจฉัยหนังสือสนธิสัญญาใดต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาหรือไม่
9. อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พุทธศักราช 2550 (อาทิตยาพันธ์ พันธุ์ชมพู, 2557, น. 2-3)

สำหรับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช .... (ร่างเบื้องต้น) ของ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญประกอบด้วยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน 9 คน มาจากผู้พิพากษาในศาลฎีกา จำนวน 3 คน ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์ จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิสภารัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์ ซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้รับหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด จำนวน 2 คน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 9 ปี (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559, น. 62) มีอำนาจหน้าที่สรุปได้ดังนี้

1. พิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายหรือร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมาย
2. พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรีหรือองค์กรอิสระ
3. พิจารณาวินิจฉัยการกระทำอันเป็นการล้มล้างรัฐธรรมนูญ

4. พิจารณาวินิจฉัยการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาและการสิ้นสุดความเป็นรัฐมนตรีของรัฐมนตรี

5. พิจารณาวินิจฉัยการกระทำอันเป็นการแปดัญติกฎหมายงบประมาณที่ต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ

6. พิจารณาวินิจฉัยว่าร่างกฎหมายที่เสนอใหม่มีหลักการซ้ำกับร่างกฎหมายที่ถูกลบทิ้งหรือไม่

7. พิจารณาวินิจฉัยว่าหนังสือสัญญาใดเป็นหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้าการลงทุนของประเทศอย่างกว้างขวางหรือไม่

8. พิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้หรือไม่ (“หลักการสำคัญร่าง รธน.หมวดองค์กรอิสระ”, 2559)

นอกจากอำนาจหน้าที่ที่กล่าวข้างต้นแล้วยังรวมถึงอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 207 ที่ว่า “ถ้าไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่จะยกมาปรับแก้กรณีใดได้ ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยกรณีนั้นตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” ซึ่งก็คือการให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยตามมาตรา 7 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เดิม นั่นเอง (“อำนาจศาล รธน.ฉบับมีชัย”, 2559)

สำหรับสาระสำคัญเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวสามารถวิเคราะห์สรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1. ศาลรัฐธรรมนูญถูกบัญญัติไว้ในหมวด 11 ศาลรัฐธรรมนูญ แยกต่างหากจาก หมวด 10 ศาล ซึ่งประกอบด้วย ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง และศาลทหาร ทั้งนี้อาจเกิดจากกระบวนการสรรหาคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ที่มีลักษณะแตกต่างจากศาลอื่น แต่อย่างไรก็ตาม ศาลรัฐธรรมนูญถือว่าเป็นศาลที่ใช้อำนาจตุลาการในการพิจารณาวินิจฉัยอรรถคดี ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ รวมทั้งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ หากเปรียบเทียบกับต่างประเทศแล้ว เช่น รัฐธรรมนูญสาธารณรัฐเกาหลี ค.ศ. 1948 แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 1987 ได้บัญญัติศาลรัฐธรรมนูญไว้ในหมวด 11 มาตรา 111-113 แยกต่างหากจากหมวด 10 ศาลอื่นเช่นเดียวกัน และเลขหมวดยังตรงกันด้วยความบังเอิญ (ปัญญา อุดชาชน, 2559)

2. ด้านโครงสร้าง โดยผู้ที่จะมาเป็น “ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ” ตามมาตรา 195 นอกจากมาจากผู้พิพากษาในศาลฎีกา ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ผู้ทรงคุณวุฒิ สาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เหมือนรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ แล้ว ยังเปิดกว้างกว่าเดิม โดยให้ข้าราชการหรืออดีตข้าราชการ ที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุดเข้ามาเป็น “ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ” ได้ด้วย (“อำนาจศาล รธน.ฉบับมีชัย”, 2559) นอกจากนี้ตามมาตรา 195 (3) (4) (5) ที่ผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ หรือรับหรือเคยรับราชการโดยดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี แล้วแต่กรณี การกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี เป็นการชี้ให้เห็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือไม่ ทั้งนี้ การกำหนดระยะเวลาดำรงตำแหน่งไม่ได้เป็นปัจจัยหลักสำคัญในการวัดคุณสมบัติของบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งแต่อย่างใด ส่วนมาตรา 196 (2)

กำหนดอายุขั้นสูงไม่เกิน 75 ปี เป็นมาตรการจูงใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้พิพากษา หรือตุลาการที่มาจากศาลฎีกา หรือศาลปกครองสูงสุด (ปัญญา อุดชาชน, 2559)

นอกจากนี้ ตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา 199 วรรคสาม มาตรา 201 และมาตรา 203 วรรคสอง กล่าวคือ การบัญญัติให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญมาจากการเลือกกันเองของผู้ได้รับการสรรหา หรือคัดเลือกโดยไม่ต้องรอให้ได้ผู้ได้รับความเห็นชอบครบ 9 คน แต่ไม่น้อยกว่า 6 คน รวมถึงการบัญญัติให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญซึ่งลาออกจากตำแหน่ง ให้พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญด้วย เป็นไปตามหลักการประชุมเลือกประธานศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ รวมถึงหลักความยินยอมที่จะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อได้รับการคัดเลือกเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญแล้ว หากประสงค์จะลาออกจากตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญก่อนครบวาระ 9 ปี แล้วต้องพ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญด้วย นอกจากนี้ คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา 198 (4) บัญญัติให้บุคคลซึ่งศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามองค์ละ 1 คน เป็นกรรมการ เป็นลักษณะการสรรหาบุคคลเพื่อทำหน้าที่สรรหาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งต้องดำเนินการถึง 2 ชั้น เพื่อให้ได้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ยิ่งให้ศาลรัฐธรรมนูญเข้ามาเกี่ยวข้องในการแต่งตั้งดังกล่าวแล้ว ยิ่งเป็นลักษณะการทับซ้อนในอำนาจหน้าที่ (ปัญญา อุดชาชน, 2559)

3. ด้านอำนาจหน้าที่ มีประเด็นสำคัญเรื่องการพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรอิสระ ตามมาตรา 205 (2) ซึ่งอาจเป็นการหาหรือหรือการปรึกษาว่าองค์กรนั้น ๆ มีอำนาจหรือปฏิเสธอำนาจหรือไม่ ซึ่งแตกต่างจากรัฐธรรมนูญปี 2540 มาตรา 266 หรือรัฐธรรมนูญปี 2550 มาตรา 214 ซึ่งเป็นกรณีมีความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีใช้มาตั้งแต่ 2 องค์กรขึ้นไป (ปัญญา อุดชาชน, 2559)

4. สำหรับอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 207 ที่บัญญัติว่า "การวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามตัวอักษรหรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ถ้าไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่จะยกมาปรับแก้กรณีใดได้ ให้วินิจฉัยกรณีนั้นตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข" ซึ่งก็คือการให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยตามมาตรา 7 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เดิมนั่นเอง ("ประเด็นที่ร่างรธน.ถูกค้าน", 2559) ซึ่งการระบุให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยตามมาตรานี้ ก็เพื่อเป็นการระบุถึงความชัดเจนว่าใครมีหน้าที่ตีความหมายในมาตรานี้ เพราะที่ผ่านมาเคยมีปัญหาว่าใครมีอำนาจตีความมาตรานี้ ซึ่งทำให้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์มาตรานี้เป็นจำนวนมากว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจมาก แต่การที่ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจเช่นนี้ ก็ไม่เชิงว่าจะมีอำนาจมากเกินไปอย่างที่หลายฝ่ายกังวล แต่เป็นการใช้อำนาจเพื่อหาทางออกให้กับบ้านเมืองอย่างสันติ (บัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์, 2559)

นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมตามมาตรา 215 มาตรา 231 มาตรา 232 และมาตรา 265 ที่บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง เป็นอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลฎีกา แล้วแต่กรณี รวมถึงให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระดำเนินการให้มีมาตรฐานจริยธรรม ภายใน 1 ปี นับแต่วันประกาศใช้

รัฐธรรมนูญ หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระพ้นจากตำแหน่ง (ปัญหา อุตชาชน, 2559)

บทสรุปและข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา

ศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรที่สำคัญองค์กรหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งทำหน้าที่สำคัญคือ พิทักษ์ความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็ตามศาลรัฐธรรมนูญในปัจจุบันได้มีบทบาทมากขึ้นคือ นอกจากจะมีหน้าที่ในการวินิจฉัยว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่แล้ว ยังมีหน้าที่สำคัญอื่น ๆ เช่น หน้าที่ในการรักษาตุลาอำนาจระหว่างองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ยังได้กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจเพิ่มขึ้น เช่น การพิจารณาวินิจฉัยว่าหนังสือสัญญาใดเป็นหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้าการลงทุนของประเทศอย่างกว้างขวางหรือไม่ การวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ ของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรอิสระ การกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง รวมทั้งการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามตัวอักษรหรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ถ้าไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่จะยกมาปรับแก้กรณีใดได้ ให้วินิจฉัยกรณีนั้นตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งก็คือการให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยตามมาตรา 7 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เดิมนั่นเอง ดังนั้นจึงทำให้ศาลรัฐธรรมนูญมีความสำคัญและมีอำนาจเพิ่มขึ้นด้วย สำหรับความเห็นของผู้เรียบเรียงนั้น มีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะการวินิจฉัยให้เป็นไปตามตัวอักษรหรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ถ้าไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่จะยกมาปรับแก้กรณีใดได้ ให้วินิจฉัยกรณีนั้นตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพราะที่ผ่านมาเมื่อเกิดกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ก็จะไม่มีผู้มาทำหน้าที่ชี้ขาด ทำให้บ้านเมืองเข้าสู่ทางตันจึงเป็นการใช้อำนาจเพื่อหาทางออกให้กับบ้านเมืองอย่างสันติ ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากฝ่ายต่าง ๆ เพื่อนำไปพิจารณา ทบทวน แก้ไข ให้เกิดความเหมาะสม อาจมีการปรับแก้ประเด็นของศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น คงต้องติดตามกันต่อไป

บรรณานุกรม

ทิพพานิดา ปาลกะวงศ์. (2556). ความชอบธรรมของศาลรัฐธรรมนูญในระบบการเมืองไทย.

สืบค้นจาก ฐานข้อมูลโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย

บัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์. (2559). อดีตกรมฯ ยกร่างฯ ซ้ำเพิ่มอำนาจศาลรธน. สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2559

จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/685211>

ปัญญา อุดชาชน. (2 กุมภาพันธ์ 2559). ศาลรัฐธรรมนูญตามร่างรัฐธรรมนูญใหม่. โพสต์ทูเดย์, น. 2(บน).

สืบค้นจาก ฐานข้อมูล iQNewsClip

“ประเด็นที่ร่างรธน.ถูกค้าน”. (4 กุมภาพันธ์ 2559). คม ชัด ลึก กรอบบ่าย น. 2(บนขวา).

สืบค้นจาก ฐานข้อมูล iQNewsClip

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ....

(ร่างเบื้องต้น). กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

“หลักการสำคัญร่าง รธน.หมวดองค์กรอิสระ”. (3 กุมภาพันธ์ 2559). มติชน กรอบบ่าย น. 11(บน).

สืบค้นจาก ฐานข้อมูล iQNewsClip

อาทิตย์ยาพันธ์ พันธุ์ชมพู. (2557). ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ.

สืบค้นจาก ฐานข้อมูลโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย

“อำนาจศาล รธน.ฉบับมีชัย”. (5 กุมภาพันธ์ 2559). คม ชัด ลึก กรอบบ่าย น. 2(บนขวา).

สืบค้นจาก ฐานข้อมูล iQNewsClip